

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

1. u spis	
2. u rad	Monja
3. na znanje	
Poslovni broj:	27 Pr-1189/17-19
4. po uputu	
5. stranci	Monja

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Idi Vrančić, u pravnoj stvari tužiteljice [redacted] zastupana po punomoćniku Niki Radoviću, diplomiranom pravniku Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja, protiv tuženika Sveučilište u Zagrebu, Zagreb, Trg maršala Tita 14, OIB: 36612267447, zastupano po punomoćniku Denisu Bajsu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Mihočević & Bajs d.o.o., Zagreb, Smičiklasova 18/III, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 23. svibnja 2018., u nazočnosti punomoćnice tužiteljice Petre Orlović, diplomirane pravnice, te zamjenice punomoćnika tuženika Maje Ostoja, odvjetničke vježbenice, sukladno odredbi čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH), 6. srpnja 2018. objavio je i

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice [redacted] koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Sveučilište u Zagrebu, Trg maršala Tita 14, OIB: 36612267447, platiti tužiteljici [redacted], iznos od 2.547,65 kn bruto zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 16. svibnja 2017. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 4.062,50 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužiteljica [redacted] (dalje u tekstu: tužiteljica) u tužbi navodi da je tuženik Sveučilište u Zagrebu (dalje u tekstu: tuženik) tužiteljici umanjio plaću za mjesec travanj 2017. radi sudjelovanja u štrajku. Tužiteljica je zaposlena na radnom mjestu poslijedoktoranda, koje radno mjesto obuhvaća nastavni rad, koji uključuje preddiplomsku, diplomsku i postdiplomsku nastavu te znanstveno-istraživački rad, koji uključuje znanstveno usavršavanje i rad na pripremi znanstvenih projekata i radova. Tužiteljica svoj nastavni rad izvodi u skladu s rasporedom nastave kojeg utvrđuje tuženik. Poslove koji spadaju u znanstveno-istraživački rad tužiteljica obavlja u preostalom radnom vremenu. Tužiteljica je sudjelovala u štrajku u periodu od 3. do 7. travnja 2017. sukladno Najavi štrajka od 24. ožujka

2017., u kojoj je navedeno da će se u vrijeme štrajka obustaviti izvršavanje cjelokupnog rada i svih radnih obveza vezanih za izvođenje nastave i rad sa studentima. U Najavi štrajka navedeno je da će zaposlenici obavljati svoje obveze iz radnog odnosa vezane za znanstveni rad. Sukladno Najavi štrajka tužiteljica nije za vrijeme sudjelovanja u štrajku izvršavala onaj dio rada koji je vezan za izvođenje nastave i rad sa studentima, dok je u preostalom radnom vremenu obavljala poslove vezane uz znanstveni rad. Obzirom na navedeno, tužiteljica je sudjelovala u štrajku ukupno 4 radna sata prema rasporedu predavanja za taj tjedan, dok je preostalo radno vrijeme u trajanju od 36 radna sata izvršavala svoje obveze iz radnog odnosa. Tuženik je tužiteljici umanjio plaću za 40 sati koje je tužiteljica provela u štrajku. Tuženik je evidenciju o radnom vremenu vodio protivno Pravilniku o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima kojim je propisano da se na sveučilištima u podacima o radnom vremenu za znanstvenike evidentiraju samo normirani oblici rada koji su vezani uz nastavni rad, a ne i znanstveni rad. Slijedom iznesenog evidencija o radnom vremenu sadrži netočne podatke o vremenu sudjelovanja tužiteljice u štrajku. Znanstveni rad tužiteljice nije normiran, tužiteljica po prirodi stvari znanstveni stručni rad izvršava i izvan redovitog radnog vremena, s nejednakim rasporedom radnih sati po danima. Da je tuženik vodio ispravnu evidenciju o radnom vremenu, utvrdio bi broj radnih sati koje je tužiteljica provela u štrajku, te bi tužiteljici razmjerno tome umanjio plaću. Budući da je tuženik nezakonito umanjio tužiteljici plaću za mjesec travanj 2017., tužiteljica potražuje preostali dio plaće u iznosu od 2.547,65 kn bruto, koji iznos odgovara visini plaće za 36 sati rada.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Tuženik ističe da je prema odredbi čl. 21. st. 1. Pravilnika o radu tuženika radno vrijeme vremensko razdoblje u kojem je radnik obavezan obavljati poslove, odnosno u kojem je spreman obavljati poslove prema uputama Voditelja ili druge ovlaštene osobe HS-a, na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu koje odredi Voditelj. Jedna od bitnih obilježja radnog odnosa je podređenost radnika u obavljanju rada nalogima poslodavca. U razdoblju u kojem je tužiteljica bila u štrajku ista nije obavljala poslove, jer je stupanjem u štrajk obustavila svoj rad i podređenost poslodavcu. Prema odredbi čl. 5. Ugovora o radu tužiteljice je ugovoreno da će tužiteljica raditi u punom radnom vremenu u trajanju od 40 sati tjedno. Radno vrijeme tužiteljice sastoji se od nastavnog i znanstvenog rada, koji predstavljaju neodvojivu cjelinu. Odredbom čl. 2. st. 3. točka 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju je propisana nedjeljivost sveučilišnog nastavnog rada i znanstvenog istraživanja. Netočni su navodi tužiteljice iz tužbe da je u Najavi štrajka navedeno kako će zaposlenici u štrajku redovno radno vrijeme obavljati poslove i izvršavati sve svoje obveze iz radnog odnosa vezane uz znanstveni rad, jer je u Najavi štrajka, sasvim suprotno, navedeno da zaposlenici u štrajku mogu obavljati poslove i izvršavati obveze vezane za znanstveni rad. Tužiteljica prije, odnosno za vrijeme štrajka, nije obavijestila tuženika da će u radno vrijeme obavljati bilo kakve poslove vezane za znanstveni rad, odnosno da postoje bilo kakva ograničenja u njezinom štrajku. Posebno se ističe da je tuženik 4. travnja 2017. uputio poziv da se pismeno očituje radnik ukoliko izvršava obveze definirane ugovorom o radu i ako nije u štrajku. Tužiteljica se nije odazvala na poziv tuženika, niti je tuženika izvijestila da izvršava ikakve obveze iz radnog odnosa za vrijeme štrajka. Također, Sindikat kao organizator štrajka nije obavijestio tuženika da bilo koji od 17 radnika u štrajku obavlja bilo kakav posao vezan uz radni odnos za vrijeme štrajka. Tuženik također osporava visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti, te predlaže tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

Tijekom postupka izvedeni su slijedeći dokazi: izvršen je uvid u Plan nastave za tužiteljicu (list 4 spisa), u Najavu štrajka (list 5 spisa), u obračunske liste (list 6-7 spisa), u obavijest o privremenom prekidu štrajka (list 16 spisa), u Presudu i rješenje Županijskog suda

u Zagrebu poslovni broj P-14/17 od 10. travnja 2017. (list 17-25 spisa), u Presudu i rješenje Vrhovnog suda RH poslovni broj Gž 8/17 od 27. travnja 2017. (list 26-29 spisa), u izvadak iz Pravilnika o radu tuženika (list 30 spisa), u Ugovor o radu za tužiteljicu (list 31-32 spisa), u e-mail prepisku od 4. travnja 2017. (list 33 spisa), u Odluku o razmjernom umanjenju plaće (list 34 spisa), u Obavijest sindikalnom povjereniku (list 35 spisa), u dopis inspektorice rada (list 36-37 spisa), u ispis e-mail prepiske (list 43 spisa), u evidenciju o radnom vremenu (list 54-55 spisa).

Na temelju svih izvedenih dokaza je utvrđeno da tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan iz slijedećih razloga.

Među strankama nije sporno da je tužiteljica sudjelovala u štrajku u periodu od 3. do 7. travnja 2017. sukladno Najavi štrajka od 24. ožujka 2017., te da je tuženik razmjerno sudjelovanju tužiteljice u štrajku tužiteljici za mjesec travanj 2017. umanjio plaću za iznos od 2.830,73 kn. Nije sporno da je navedeni štrajk pravomoćno utvrđen nezakonitim presudom Županijskog suda u Zagrebu P-14/17 od 10. travnja 2017. Nije sporno da je tužiteljica zaposlena na radnom mjestu poslijedoktoranda, što ujedno proizlazi iz Ugovora o radu, a radno vrijeme tužiteljice iznosi 40 sati tjedno. Sporno je je li tuženik pravilno tužiteljici umanjio plaću razmjerno njezinom sudjelovanju u štrajku, obzirom na činjenicu koju tužiteljica ističe da je čitavo vrijeme štrajka obavljala obveze iz radnog odnosa vezane uz znanstveni rad, a štrajk se odnosio samo na onaj dio obveza koje se odnose na nastavni rad.

Sukladno odredbi čl. 2. st. 3. točka 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine broj: 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 2/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15) je propisano da se visoko obrazovanje temelji na nedjeljivosti sveučilišnog nastavnog rada i znanstvenog istraživanja. Prema odredbi čl. 216. Zakona o radu (Narodne novine broj: 93/14) radniku koji je sudjelovao u štrajku, plaća i dodaci na plaću, mogu se umanjiti razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku.

Iz Najave štrajka od 24. ožujka 2017. proizlazi da će za vrijeme štrajka zaposlenici u štrajku obustaviti izvršavanje cjelokupnog rada i svih radnih obveza vezanih za izvođenje nastave i rad sa studentima. To znači da zaposlenici neće držati predavanja, vježbe, seminare, konzultacije kao ni bilo koje druge oblike nastave. Međutim, zaposlenici u štrajku mogu obavljati poslove i izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa vezane za znanstveni rad.

Iz e-mail poruke od 4. travnja 2017. proizlazi da je ista poruka upućena iz Ureda pročelnika Hrvatskih studija djelatnicima, između ostalih i tužiteljici, od kojih se traži dostava informacije o tome izvršavaju li djelatnici obveze definirane ugovorom o radu, odnosno da naznače ukoliko nisu u štrajku. Traži se pisani odgovor do 14,00 sati dana 4. travnja 2017.

Iz navoda tužiteljice tijekom postupka proizlazi da tužiteljica prema pozivu poslodavca nije dostavila pisanu informaciju o tome da izvršava obveze iz radnog odnosa koji se odnose na znanstveni rad, odnosno da je njezino sudjelovanje u štrajku ograničeno.

Neovisno o činjenici je li tuženik pravilno vodio evidenciju radnog vremena tužiteljice ili ne, iz koje evidencije proizlazi da tužiteljičino radno vrijeme iznosi 8 sati dnevno, odnosno da tuženik vodi evidenciju radnog vremena tužiteljice koje nije normirano (koje nije vezano uz nastavni rad, protivno odredbi čl. 8. st. 6. Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima, Narodne novine broj: 32/15 i 97/15), sud je utvrdio da tužiteljica nije dokazala da bi za vrijeme trajanja štrajka izvršavala ikakve obveze iz radnog odnosa, odnosno obavljala

rad. Naime, pogrešno tužiteljica tijekom postupka ističe da je u Najavi štrajka navedeno kako će za vrijeme štrajka radnici izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa vezane uz znanstveni i stručni rad, budući iz Najave štrajka jasno proizlazi da radnici mogu izvršavati takve obveze, ali i ne moraju. Upravo sukladno Najavi štrajka, od tužiteljice se tražila informacija o tome obavlja li neke obveze iz radnog odnosa za vrijeme štrajka, o čemu tužiteljica nije izvijestila tuženika kao poslodavca. Tijekom ovog postupka tužiteljica također ničim nije dokazala da je doista obavljala neke obveze iz radnog odnosa koje se odnose na znanstveni rad, a preslike e-mail poruka koje je tužiteljica dostavila govore u prilog činjenici da tužiteljica za vrijeme štrajka nije obavljala obveze iz radnog odnosa. Naime, e-mail poruke odaslane su 2. travnja 2017., odnosno 10. travnja 2017., u koje dane se nije održavao štrajk kod tuženika.

Obzirom da je tijekom postupka utvrđeno da je tužiteljica sudjelovala u štrajku u periodu od 3. do 7. travnja 2017., da nije dokazala da bi izvršavala ikakve radne obveze tijekom štrajka, tuženik je pravilno tužiteljici umanjio plaću razmjerno tužiteljičinom sudjelovanju u štrajku, odnosno za puno radno vrijeme koje iznosi 40 sati tjedno prema odredbi čl. 4. Ugovora o radu.

Nisu relevantni navodi tužiteljice koji se odnose na obrazlaganje prirode posla tužiteljice i činjenice da tužiteljica svoj znanstveni rad izvršava izvan radnog vremena s nejednakim rasporedom radnih sati, odnosno da je tužiteljica tijekom štrajka postupala u cijelosti sukladno Najavi štrajka, budući da iz Najave štrajka proizlazi da je ostavljena mogućnost radnicima da izvršavaju svoje obveze iz radnog odnosa koje se odnose na znanstveni rad, a ne i to da će radnici izvršavati obveze koje se odnose na znanstveni rad, jer se radi o pogrešnoj interpretaciji Najave štrajka od strane tužiteljice.

S obzirom na sadržaj Najave štrajka tuženik je tražio podatke o eventualnim obvezama iz radnog odnosa koje se i dalje obavljaju, koje podatke tužiteljica nije dostavila tuženiku, niti je tijekom postupka dokazala da je doista izvršavala obveze iz radnog odnosa za vrijeme štrajka.

Slijedom iznesenog, tužbeni zahtjev tužiteljice odbijen je kao neosnovan.

Odluka o naknadi troškova parničnog postupka donesena je sukladno odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku koja propisuje da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu je dužna protivnoj stranci naknaditi troškove. Visina troškova tuženika određena je sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/12, 103/14, 118/14), budući je tuženik zastupan po odvjetniku.

Trošak tuženika odnosi se na trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8.1.), za sastav obrazloženih podneska od 27. rujna 2017., 3. siječnja 2018. i 27. travnja 2018. iznos od 500,00 kn za svaki podnesak (Tbr. 8.1.), za zastupanja na ročištima 27. rujna 2017. i 23. svibnja 2018., iznos od 500,00 kn za svako ročište (Tbr. 9.1.), te za pristup ročištu za objavu presude iznos od 250,00 kn (Tbr. 9.3.), što ukupno iznosi 3.250,00 kn, kojem iznosu valja pridodati iznos od 812,50 kn na ime 25% PDV-a (Tbr. 42), što sveukupno iznosi 4.062,50 kn, koji trošak je tužiteljica dužna naknaditi tuženiku.

U Zagrebu, 6. srpnja 2018.

Sutkinja:
Ida Vrančić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana računajući od dana objave ove presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u četiri primjeka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Presuda u sporovima male vrijednosti se može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354 st. 2 t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467 ZPP-a).

DNA:

1. tužitelj po pun.
2. tuženik po pun.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik

Tamara Filipec

